

Αθήνα, 21 Σεπτεμβρίου 2016

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Κοινή επιστολή προς τον πρωθυπουργό κ. Αλέξη Τσίπρα απέστειλαν ο πρόεδρος της Κεντρικής Ένωσης Επιμελητηρίων Ελλάδος (ΚΕΕΕ), κ. Κωνσταντίνος Μίχαλος, ο πρόεδρος της ΓΣΕΒΕΕ, κ. Γεώργιος Καββαθάς, και ο πρόεδρος της ΕΣΕΕ, κ. Βασίλης Κορκίδης, ζητώντας την προσωπική του παρέμβαση για τις διαφαινόμενες δυσμενείς εξελίξεις επί του νομοσχεδίου των πνευματικών δικαιωμάτων.

Όπως επισημαίνουν οι εκπρόσωποι του επιμελητηριακού και του επιχειρηματικού κόσμου, τους διακατέχει η **αγανάκτηση και οργή** όπως άλλωστε και το σύνολο των ανθρώπων που παράγουν πολιτισμό στη χώρα μας, που πληροφορήθηκαν για τη **σκανδαλώδη τροποποίηση του νομοσχεδίου για τη συλλογική διαχείριση υπέρ της ΑΕΠ Α.Ε.**

Όπως αναφέρεται στην επιστολή:

«Ο νόμος 2121/1993 δυστυχώς έδινε το δικαίωμα σε μία εταιρεία Α.Ε. μιας οικογένειας να αυθαιρετεί, να πλουτίζουν οι μέτοχοι, να καταδυναστεύονται οι χρήστες, να λαμβάνουν ψιχία ή και τίποτε οι χιλιάδες δημιουργοί και να γεμίζουν τα πινάκια των δικαστηρίων με χιλιάδες υποθέσεις, να αισθάνονται οι χρήστες αποτροπιασμό για τη σκληρότητα εφαρμογής του συγκεκριμένου νόμου, για το σύνολο των ανθρώπων του πολιτισμού της χώρας μας, χωρίς να γνωρίζουν οι χρήστες ότι η εφαρμογή του νόμου αξιοποιούνταν με σκληρότητα μόνον από τη συγκεκριμένη εταιρεία (ΑΕΠ Α.Ε.) και όχι από τους χιλιάδες δημιουργούς.

Η συγκεκριμένη εταιρεία έκανε κατασχέσεις, έστελνε χιλιάδες χρήστες στη δικαιοσύνη, αφαιρούσε άδειες λειτουργίας καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος, στερώντας εργασία και στέλνοντας στην ανεργία χιλιάδες εργαζόμενους, έστελνε χιλιάδες επιχειρηματίες σε αυτόφωρα, χρησιμοποιώντας μεγάλη αστυνομική δύναμη για να ελέγχουν, έχοντας το δικαίωμα δυστυχώς εκ νόμου 2121/1993, ως μοναδικός ΟΣΔ, προκειμένου να εισπράξει τα χρήματα της συγκεκριμένης Α.Ε., ΩΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ. Επιβάλλονταν εξοντωτικές ποινές και πρόστιμα που ούτε σε παιδεραστές και εγκληματίες του ποινικού κώδικα δεν επιβάλλονταν στη χώρα μας.

Θα θέλαμε να συγχαρούμε την Κυβέρνησή σας και ιδιαίτερα τον Γ.Γ. Εσωτερικών, κ. Πουλάκη, που έδωσε τέλος στις αυθαιρεσίες μιας ιδιωτικής Α.Ε. και μιας οικογένειας, να αφαιρεί άδειες λειτουργίας καταστημάτων υγειονομικού ενδιαφέροντος και να στερεί εισοδήματα από χιλιάδες εργαζόμενους, επιχειρηματίες, ασφαλιστικά ταμεία και φυσικά έσοδα από το Κράτος.

Γι' αυτό άλλωστε το 2013 μετά από κραυγή αγωνίας και αγανάκτησης πολλών ετών, από χρήστες και δημιουργούς, ξεκίνησε από το ΥΠΠΟ ο Εθνικός Διάλογος, προκειμένου να τροποποιηθεί αυτός ο νόμος έκτρωμα 2121/1993. Στις συνεδριάσεις του Εθνικού Διαλόγου που πραγματοποιήθηκαν στο Υπ. Πολιτισμού και διήρκεσαν 2 μήνες περίπου, από την πρώτη ημέρα υπήρξε ένα κλίμα αισιοδοξίας, συνεργασίας και συνεννόησης στο σύνολο των εκλεγμένων εκπροσώπων του επιχειρηματικού κόσμου και ανθρώπων του πολιτισμού (χρηστών και δικαιούχων) πλην της ΑΕΠΙ Α.Ε. και των εκπροσώπων της, που είχε κληθεί και παρίστατο και διαφωνούσε σε όλα. Έτσι, με την ολοκλήρωση του Εθνικού Διαλόγου συγκροτήθηκε το πρόπλασμα του νομοσχεδίου για την τροποποίηση νόμου της συλλογικής διαχείρισης των πνευματικών δικαιωμάτων. Δυστυχώς, χρήστες και δικαιούχοι περίμεναν να περάσουν 3 Υπουργοί από το Υπουργείο Πολιτισμού και μετά από 2 χρόνια στο τέλος του 2015 να έρθει προς εθνική διαβούλευση από τον Υπουργό κ. Μπαλτά, το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου.

Σύμφωνα με έγκυρες πληροφορίες μας και σύμφωνα με δημοσίευμα της Εφημερίδας των Συντακτών: *«Έγγραφο του Δ.Σ. της Ανώνυμης Εταιρείας ΑΕΠΙ (Ελληνική Εταιρεία Προστασίας της Πνευματικής Ιδιοκτησίας) που φέρνει σήμερα η “Εφ. Συν.” στη δημοσιότητα αποδεικνύει ότι την ίδια στιγμή που εκπρόσωποι της εταιρείας είχαν διάλογο με αρμόδιους και βουλευτές για αλλαγές και παρατηρήσεις στη νομοθετική πρωτοβουλία για τα Πνευματικά Δικαιώματα, σε έκτακτη συνεδρίαση Δ.Σ. αποφάσιζαν να κλείσουν την εταιρεία στην Ελλάδα και να τη μετακομίσουν στην Κύπρο. Όπως αναφέρει το έγγραφο (21/3/2016), με εισήγηση του διευθύνοντος συμβούλου και αφού προηγήθηκε αναλυτική συζήτηση στο Δ.Σ. για την προτεινόμενη παύση της εταιρείας, αποφασίστηκε ομόφωνα να συσταθεί η εταιρεία στην Κύπρο ως Εταιρεία Περιορισμένης Ευθύνης και να λειτουργεί με βάση του νόμους της Κυπριακής Δημοκρατίας».*

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι η συγκεκριμένη εταιρεία ΑΕΠΙ Α.Ε., ενώ συζητεί «με αρμόδιους και βουλευτές» και παράλληλα διενεργούνται έλεγχοι από ορκωτούς λογιστές κ.λπ., παίρνει απόφαση λήξης λειτουργίας της εταιρείας στη χώρα μας και τρέπεται σε φυγή στην Κύπρο, καθώς και απόφαση αποδοχής παραίτησης των ορκωτών λογιστών που διενεργούσαν έλεγχο. Μετά από ακριβώς 2 μήνες στις 30.05.2016 το πρακτικό Δ.Σ. της εταιρείας ανακαλεί όλες τις αποφάσεις (της 21/3/2016) και συγκαλεί εκ νέου συνεδρίαση Γ.Σ. μετόχων στις 10/6/2016. Προφανώς στο διάστημα που μεσολάβησε (21/3/2016 μέχρι 30/5/2016) ο διάλογος που είχε η ΑΕΠΙ Α.Ε. «με αρμόδιους και βουλευτές» ήταν ωφέλιμος και καθησυχαστικός... και έτσι αποφάσισαν να ανακαλέσουν τη λήξη της λειτουργίας στη χώρα μας και τη μετακόμιση στην Κύπρο.

Ξαφνικά πληροφορούμαστε από το δημοσίευμα του Γιάννη Γλέζου (Αυτοδιαχείριση) ότι οι πιέσεις των 3 βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ με δεσμούς με την ΑΕΠΙ, έπιασαν τελικά τόπο και στο ΥΠΠΟ. Αλλά και διαβάζοντας οι ίδιοι πλέον το νομοσχέδιο για τη συλλογική διαχείριση διαπιστώνουμε ότι τροποποιείται, ώστε η ΑΕΠΙ να βγαίνει τρομερά και σκανδαλωδώς ευνοημένη από το νέο καθεστώς. Συγκεκριμένα θα πάψει να λειτουργεί ως οργανισμός συλλογικής διαχείρισης (ΟΣΔ) όπως λειτουργούσε μέχρι σήμερα, αλλά θα τελεί σε ένα ειδικό προνομιακό καθεστώς, το οποίο θα της εξασφαλίζει όλα τα πλεονεκτήματα των ΟΣΔ, ενώ θα έχει μερικές μόνο από τις υποχρεώσεις των ΟΣΔ. Δηλαδή, το άρθρο 56 για τη δεσπόζουσα θέση και για το ότι υποχρεωτικά όποιος την έχει να είναι ΟΣΔ και μάλιστα μη κερδοσκοπικός ή να ελέγχεται από τα μέλη του, σύμφωνα με το άρθρο 3 της ευρωπαϊκής οδηγίας, αλλοιώνεται φωτογραφικά και προκλητικά ειδικά της ΑΕΠΙ, δημιουργώντας την κατηγορία (άκουσον - άκουσον!) ανεξάρτητη οικονομική οντότητα με δεσπόζουσα θέση!!!

Αυτό σημαίνει ότι θα υπάρχουν δύο (2) κατηγορίες και ΟΣΔ δύο (2) ταχυτήτων, η ΑΕΠΙ με προνομιακό καθεστώς, όπως μέχρι σήμερα, και όλοι οι άλλοι. Χαρακτηριστικό είναι ότι η συγκεκριμένη εταιρεία και πάλι δεν θα ελέγχεται από τα μέλη της, όπως οι υπόλοιποι ΟΣΔ, αντίθετα θα υπάρχει ένα συμβούλιο, ενώ η πλειοψηφία των δημιουργών τους, όπως προβλέπει η οδηγία της Ε.Ε. ότι πρέπει να είναι ελεγκτές, θα είναι ανήμποροι να επιβάλουν οτιδήποτε, όπως είναι και μέχρι σήμερα. Ταυτόχρονα, καταργείται η διαδικασία συναπόφασης αμοιβολογίων που προβλεπόταν μεταξύ Κ.Ε.Ε.Ε., ΓΣΕΒΕΕ, ΕΣΕΕ κ.λπ., ώστε η ΑΕΠΙ να αποφασίζει μονομερώς το αμοιβολόγιο όπως και μέχρι σήμερα. Κατά το δοκούν. Να εκβιάζει τους χρήστες, έχοντας το πάνω χέρι και με ποινικό. Δηλαδή, θα αποφασίζει η ίδια για το πόσο υψηλές θα είναι οι αμοιβές και δεν θα δίνει λογαριασμό σε κανέναν. Όσοι δεν συμμορφώνονται θα τους «σέρνει» στα ποινικά και πολιτικά δικαστήρια.

Το άρθρο 45 του σχεδίου νόμου με τη σκανδαλώδη απόφαση και την πρόσφατη αλλοίωση κάνει τη συλλογική διαπραγμάτευση και πάλι εθελοντική και την ΑΕΠΙ Α.Ε. δυνάστη. Δεν θα υπάρχει κανένας ουσιαστικός έλεγχος για τα οικονομικά της ΑΕΠΙ, δεδομένου ότι θα συνεχίσει να είναι κερδοσκοπική επιχείρηση και θα ανήκει σε μία και μοναδική οικογένεια, η οποία θα τη διαχειρίζεται κατά το δοκούν. Πόσο μάλλον με την σκανδαλώδη αλλοίωση του σχεδίου νόμου καταργείται ο κρατικός επίτροπος που θα ήλεγχε, με αποτέλεσμα τα χρήματα τα οποία θα εισπράττονται από τους δυστυχείς και ανυπεράσπιστους χρήστες, να διοχετεύονται σε ανάγκες της συγκεκριμένης οικογένειας, τα έσοδα θα εξατμίζονται και οι δημιουργοί θα υποφέρουν και δεν θα έχουν να ζήσουν, όπως και μέχρι σήμερα. Το τραγικότερο, βέβαια, είναι ότι το Υπουργείο ευνοεί κατάφορα την ΑΕΠΙ, τη στιγμή που αυτή ελέγχεται από το Υπουργείο Οικονομικών, καθώς και το Υπουργείο Πολιτισμού, για ενδεχόμενες ατασθαλίες.

Είναι, πράγματι, αξιοπερίεργο να ελέγχει έναν ΟΣΔ για σοβαρές οικονομικές παραβάσεις και ατασθαλίες και την ίδια στιγμή νομοθετικά να τον ευνοεί σκανδαλωδώς, εφευρίσκοντας διάφορους όρους, παραβιάζοντας κάθε αρχή ισότητας και αναλογικότητας, σε σχέση με τους ΟΣΔ, αλλά και με την ευρωπαϊκή νομοθεσία.

Δυστυχώς, οι φόβοι μας επιβεβαιώνονται. Αν περάσουν αυτές οι τροποποιήσεις, η ΑΕΠΙ Α.Ε. θα βγει νομοθετικά σκανδαλωδώς ευνοημένη και δυστυχώς πιο ισχυρή από ό,τι με το ν. 2121/1993. Θεωρούμε ότι θα επιχειρήσουν να πάρουν τη ρεβάνς, εφαρμόζοντας τα σκανδαλώδη άρθρα του νόμου με ιδιαίτερη αναλγησία και σκληρότητα και προς τους χρήστες και προς τους δικαιούχους, που άλλοι είναι ανυποψίαστοι και άλλοι αγωνιούν σε ολόκληρη τη χώρα.

Πρόθεση του επιχειρηματικού κόσμου και το έχουμε δηλώσει από την πρώτη στιγμή στον Εθνικό Διάλογο το 2013, είναι να συμβάλλουμε στο μέτρο των δυνατοτήτων μας, ανταποδοτικά για τις υπηρεσίες τις οποίες θα λαμβάνουμε, προκειμένου να στηρίξουμε τον πολιτισμό της χώρας μας και τους χιλιάδες ανθρώπους που παράγουν πολιτισμό να ζουν με αξιοπρέπεια. Για το λόγο αυτό συμφωνούμε με τους χιλιάδες δημιουργούς, να παραμείνουν όχι μόνο τα άρθρα που αφορούν στους χρήστες (22, 45 και 46) αλλά και τα άρθρα που αφορούν στους δημιουργούς (3, 53 και 56), γιατί πιστεύουμε ακράδαντα ότι έτσι μόνο θα διασφαλιστεί η συνεργασία, η δικαιοσύνη, η διαφάνεια, η συνεννόηση όλων των ενδιαφερόμενων μερών και επιτέλους θα λειτουργήσει ο νόμος προς όφελος όλων και θα θωρακιστεί το μέλλον του πολιτισμού της χώρας μας.

Προκειμένου να σας πείσουμε για το δίκαιο των θέσεών μας σας παραθέτουμε τις θέσεις του Προέδρου της Αυτοδιαχείρισης, κ. Γιάννη Γλέζου, σχετικά με το άρθρο 45 «Διαμεσολάβηση για Αμοιβές στη Δημόσια Εκτέλεση Μουσικής» οι οποίες ταυτίζονται με την συντριπτική πλειοψηφία χιλιάδων δημιουργών που είναι εξαρτημένοι από την ΑΕΠΙ Α.Ε.

ως μέλη της, αλλά δεν συνυπέγραψαν τις τροποποιήσεις που επιθυμούσε η ΑΕΠΠ προκειμένου να βρεθεί σε πλεονεκτική θέση. Οι θέσεις του κ. Γλέζου είναι οι εξής:

«Η δημόσια εκτέλεση μουσικής σε καταστήματα και επιχειρήσεις υγειονομικού ενδιαφέροντος παρουσιάζει σήμερα τα εξής προβλήματα:

1. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης (ΟΣΔ) χρεώνουν κατά βούληση και μονομερώς τις αμοιβές που κρίνουν ενώ οι περισσότεροι έχουν μονοπωλιακή θέση στην αγορά (δηλ. παρέχουν ένα προϊόν που δεν το παρέχει κανένας άλλος στον τομέα τους). Δεν υπάρχει κανένας έλεγχος των αμοιβολογίων τους.

2. Τα κριτήρια βάσει των οποίων καταβάλλει δικαιώματα ένα κατάστημα σε έναν ΟΣΔ καθορίζονται μονομερώς από τους ΟΣΔ και εάν ένας χρήστης δεν συμφωνεί δεν έχει άλλη λύση παρά να προσφύγει στα δικαστήρια.

3. Τα δικαστήρια δεν συνιστούν λύση διότι κανείς θα πρέπει να περιμένει χρόνια για να εκδοθεί μία απόφαση. Λόγω του τεράστιου αριθμού των προσφυγών τα δικαστήρια καταπονούνται, οι αποφάσεις που εκδίδονται αργούν πάρα πολύ ενώ στην ουσία αντιγράφει η μία την άλλη διότι οι δικαστές δεν έχουν τη σχετική τεχνογνωσία για το ποιες θα πρέπει να είναι οι αμοιβές σε μία τόσο εξειδικευμένη αγορά. Επίσης οι αμοιβές στις οποίες καταλήγει ένα δικαστήριο είναι τουλάχιστον διπλάσιες από ό,τι θα πλήρωνε ένας χρήστης εάν είχε προμηθευτεί την άδεια εξαρχής (υπάρχει σχετική πρόβλεψη στον ν. 2121/1993), και ταυτόχρονα προσαυξημένες με τόκους υπερημερίας. Στο τέλος είτε ο χρήστης αδυνατεί να πληρώσει την αμοιβή που έχει επιδικασθεί είτε η επιχείρηση δεν υπάρχει πλέον οπότε ο ΟΣΔ δεν μπορεί να την εισπράξει.

4. Ταυτόχρονα η ΑΕΠΠ εκβιάζει του χρήστες που δεν πληρώνουν με ποινικό και αυτόφωρη διαδικασία δημιουργώντας ένα άδικο και άνισο καθεστώς στην αγορά.

5. Προκειμένου οι ΟΣΔ να λάβουν τα χρήματά τους μέσω δικαστικών αποφάσεων αυξάνουν σημαντικά τα διαχειριστικά τους έξοδα με αποτέλεσμα το ποσό που λαμβάνουν για λογαριασμό των δικαιούχων να μην καταλήγει ποτέ ολόκληρο ή σε μεγάλο μέρος του σε αυτούς.

6. Πληρώνονται κάποιοι μόνον από τους ΟΣΔ ενώ άλλοι δεν πληρώνονται διότι χρειάζονται τεράστια επένδυση για να έχουν πρόσβαση σε όλα τα καταστήματα στη χώρα, την οποία σε πολλές περιπτώσεις δεν διαθέτουν.

7. Τα καταστήματα που δεν πληρώνουν βρίσκονται σε ανταγωνιστικό πλεονέκτημα σε σχέση με αυτά που πληρώνουν.

8. Οι χρήστες δεν γνωρίζουν ούτε τι ακριβώς πρέπει να πληρώσουν διότι άλλη είναι η τιμή που εμφανίζεται στο αμοιβολόγιο ενός ΟΣΔ και άλλη αυτή που καταβάλλει στην πράξη ο χρήστης, ο οποίος μπορεί να πληρώνει στη βάση συμβάσεων ή άλλων συμφωνιών που έχουν ενδεχομένως γίνει με κάποιον από τους φορείς στους οποίους ανήκει.

9. Τα κριτήρια που έχει ο κάθε ΟΣΔ για τον καθορισμό των αμοιβών του δεν συμπίπτουν μεταξύ τους, οπότε ο χρήστης δεν μπορεί να υπολογίσει με τον ίδιο τρόπο τι καταβάλλει και σε ποιον.

10. Ταυτόχρονα οι χρήστες δεν είναι ενήμεροι πόσους πληρώνουν διότι δεν επιλέγουν να εισπράξουν όλοι οι ΟΣΔ από την αγορά ενώ εκείνοι που εισπράττουν προκειμένου να εισπράξουν τις αμοιβές τους παραπλανούν τους χρήστες ότι δεν έχουν υποχρέωση να καταβάλουν σε άλλους ή ότι δεν υπάρχουν άλλοι (συνήθης πρακτική της ΑΕΠΠ).

11. Οι ΟΣΔ ακόμη και αν επιθυμούν να διαπραγματευθούν με ενώσεις χρηστών δεν γνωρίζουν α) με ποιες να διαπραγματευθούν δεδομένου ότι κάποιες είναι ανταγωνιστικές μεταξύ τους, β) οι ενώσεις χρηστών μπορεί να είναι διστακτικές γιατί δεν υπάρχει μηχανισμός προβλεπόμενος στον νόμο για να διευκολύνει αυτή την κατάσταση και γ) δεν υπάρχει τρόπος να γνωρίζουν ότι αυτή θα είναι μία επιτυχημένη πρακτική που θα υποχρεώσει τα μέλη των ενώσεων να καταβάλουν το συμφωνημένο τίμημα διαφορετικά θα υπόκεινται σε συγκεκριμένες κυρώσεις.

Το άρθρο 45 του παλιότερου σχεδίου του νόμου έλυνε όλα αυτά τα προβλήματα προβλέποντας υποχρεωτική διαμεσολάβηση σε τρία στάδια πριν τη προσφυγή στα δικαστήρια. Συγκεκριμένα:

- προέβλεπε συγκεκριμένες ενώσεις χρηστών που θα είχαν δικαίωμα να διαπραγματευτούν με τους ΟΣΔ

- σε πρώτο στάδιο οι διαπραγματεύσεις θα γίνονταν μεταξύ των φορέων και σε δεύτερο θα υπήρχε η συμμετοχή -ως διαμεσολαβητή- του ΟΠΙ και στο βαθμό μόνον που θα το επιθυμούσαν τα μέρη εάν δεν είχε επιτευχθεί συμφωνία στο πρώτο στάδιο. Εάν ούτε το δεύτερο στάδιο οδηγούσε σε συμφωνία τότε γινόταν παραπομπή της υπόθεσης σε Επιτροπή, η οποία αφού άκουγε όλες τις πλευρές θα πρότεινε λύση. Εάν τα μέρη δεν την αποδέχονταν (είχαν και το δικαίωμα αν την τροποποιήσουν αν ήθελαν) τότε προσέφευγαν στο Εφετείο Αθηνών που καθόριζε τις αμοιβές για όλη την Ελλάδα.

- Η διαδικασία θα ήταν σύντομη, ενιαία για όλη την Ελλάδα, θα βασιζόταν σε ελεύθερες διαπραγματεύσεις των μερών και θα συνέχιζε με Επιτροπή και δικαστήριο μόνον εάν τα μέρη δεν συμφωνούσαν. Τα κριτήρια για τις αμοιβές θα ήταν διαφανή, αντικειμενικά και δίκαια. Θα είχαν συμμετοχή στην αμοιβή όλοι οι δικαιούχοι ΟΣΔ και οι χρήστες θα ήξεραν ακριβώς τι έπρεπε να πληρώσουν και που».

Επίσης, οι θέσεις του κ. Γλέζου σχετικά με το άρθρο 53 για τον «Επίτροπο» είναι οι εξής:

«Η διάταξη αυτή εισήχθη διότι υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις για οικονομικές ατασθαλίες και μη βιωσιμότητα της ΑΕΠΙ. Υπήρχε επίσης ο κίνδυνος η ίδια η ΑΕΠΙ να αποφασίσει το κλείσιμό της προκειμένου να εκβιάσει καταστάσεις και ενόψει της ψήφισης του νομοσχεδίου. Σε περίπτωση που η ΑΕΠΙ διαλυόταν για έναν από αυτούς τους λόγους οι δημιουργοί-μέλη της δεν θα έμεναν στο δρόμο. Θα υπήρχε μία μεταβατική περίοδος εξυγίανσης ή προσχώρησής τους σε άλλο ΟΣΔ. Ο Επίτροπος είναι θεσμός που χρησιμοποιείται για τη συλλογική διαχείριση στο εξωτερικό (π.χ. Βέλγιο) αλλά και σε άλλες περιπτώσεις πλην της συλλογικής διαχείρισης όπως στις τράπεζες, στις ασφαλιστικές εταιρείες κλπ.

Σκοπός της διάταξης αυτής δεν ήταν μόνον να εξασφαλίσει τα συμφέροντα των δημιουργών αλλά και τα συμφέροντα της αγοράς ώστε να μην σταματήσουν να καταβάλλονται οι σχετικές αμοιβές από τους χρήστες».

Ακόμη και οι δημιουργοί της «Μέτρον» επισημαίνουν - σε επιστολή τους στον Υπ. Πολιτισμού κ. Μπαλτά - ότι «θα πρόκειται για μέγα πολιτικό σκάνδαλο». Οι συγκεκριμένοι δημιουργοί, ενώ αρχικά είχαν εκφράσει τις επιφυλάξεις και τις αντιρρήσεις τους για τον άρθρο 45 καθώς και για τον θεσμό της διαμεσολάβησης, θεωρούν την τροπολογία «εξαιρετικά ατυχή και επικίνδυνη και για τις δύο πλευρές αφού δεν υπάρχει καμία δυνατότητα διόρθωσης εσφαλμένων κρίσεων - επανεξέτασης του θέματος και αφού οι υποθέσεις θα κρίνονται από δικαστές, που εξ αντικειμένου δεν έχουν καμία γνώση και εμπειρία από το χώρο της συλλογικής διαχείρισης».

Μας είναι αδιανόητο οι ανατροπές που έγιναν στο αρχικό νομοσχέδιο να εκφράζουν την πολιτική σας βούληση κι ελπίζουμε ότι θα γίνουν αποδεκτά τα αιτήματά μας, ώστε να εξυγιανθεί ο χώρος της συλλογικής διαχείρισης και να διασφαλισθούν τα δικαιώματα των δημιουργών και των χρηστών.

Κάνουμε έκκληση να παρέμβετε άμεσα προκειμένου τα συγκεκριμένα άρθρα 22, 45, 46 και 3, 55, 56 να παραμείνουν ως έχουν στο πρώτο σχέδιο νόμου μέχρι τη λήξη της

δημόσιας διαβούλευσης στις 22/1/2016, συμβάλλοντας έτσι στο να υπάρξει δικαιοσύνη, αμοιβαιότητα, συνεργασία και να απεγκλωβιστούν τα πινάκια των δικαστηρίων από χιλιάδες υποθέσεις, όπως επιθυμεί η συντριπτική πλειοψηφία τους, χρήστες και δημιουργοί, ούτως ώστε ο νέος νόμος να λειτουργήσει προς όφελος του πολιτισμού της χώρας μας και όχι μιας ιδιωτικής Α.Ε. και μιας συγκεκριμένης οικογένειας.

Ποιους μπορεί να φοβίζει η υποχρεωτική διαμεσολάβηση του άρθρου 45 του αρχικού νομοσχεδίου, το οποίο προέβλεπε διάλογο, συνεννόηση, διαφάνεια και δικαιοσύνη;»